

**כִּי רִאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתִי לָכֶם מֵהַשְּׂקִבְלִיתִי כִּי־הַמְשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כְּכָתוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּכָתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

חג חנוכה.

מאת: דב אבנון

אז הנה שוב מגיע חנוכה עם הסופגניות, לביבות, משחקי הסביבון, דמי חנוכה וטקס הדלקת הנרות. בכל אופן אני בטוח שאין צורך להסביר את כל אחד מהמרכיבים האלו מכוון שאלו מרכיבים שהתווספו למסורת במשך השנים מבלי שום קשר לדבר האלוהים או לנאמר בתנ"ך ובברית החדשה. כולל כמובן האגדה אודות כד השמן שהספיק לשמונה ימים.

חנוכה הוא זיכרון לתקופת החשמונאים למתתיהו ויותר מאוחר בנו יהודה המכבי שנלחמו בגזרות הרומיים בערך 167 לפנה"ס. זה היה קרב בעל אופי דתי שבו יהודה המכבי התגלה כאדם בעל מצביאות מזהירה. בכ"ה בכסלו 164 לפנה"ס טוהר בית המקדש בירושלים שהשליטים הזרים חיללו אותו והפכו אותו למקום של עבודה זרה. בישראל המודרנית אפשר אולי לומר שחג חנוכה הפך לחג הגבורה הלאומי. בארצות רבות חג החנוכה קבל חשיבות מיוחדת על מנת ליצור אצל הילד היהודי משקל נגד לתכונת חג המולד הנוצרי.

האם חנוכה כלול במסגרת החגים והמועדים שבני ישראל קבלו מאלוהים במדבר (ויקרא כג 23)? התשובה היא לא! אם כבר כתוב משהו על חנוכה אז זה בהקשר למושג "הקדש" הקדשת דבר לתפקידו (דברים כ 5) "....מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו"

מדובר הרי בחנוכה של הבית מחדש תודות למאבקו של יהודה המכבי. דובר שמה גם על מאבק פוליטי. מאה שנות שלטון החשמונאים החזרו לרגע לעם היהודי את השליטה על ארץ ישראל. שליטה שארכה רק מאה שנה ולאחר מכן הארץ הפכה להיות שוב פרובינציה רומית.

אותו בית שני שאלוהים מעולם לא שכן בו עד לרגע שהאדון ישוע, אלוהים שנגלה בבשר נכנס למקדש, מכוון שארון הקודש מעולם לא חזר מהגלות.

אנחנו מוצאים שבזמן שהאדון ישוע היה על הארץ היה "חנוכה בירושלים" (יוחנן י 22-23 כנראה שזיכרון חנוכה הבית היה מנהג שנכנס למסורת היהודית, כמו מנהגים אחרים, מבלי שום קשר לנאמר על ידי האלוהים בדברו.

חשוב לשים לב לעובדה שהפסוק אינו מלמד שישוע לקח חלק כל שהוא במנהג הזה. גם לא נאמר לנו באיזה צורה חנוכה נחגג. הדגש הוא שישוע היה עסוק בלדת תשובות ליהודים שהתקהלו סביבו באולם שלמה. "ויען אותם ישוע הן הגדתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עושה בשם אבי הם יעידו עלי".

חנוכה כמו חג המולד הפך אצל רבים להיות חג משפחתי או עוד חג שרבים לא ממש מאמינים באמיתות המעשה ובמקרה שלנו המאבק נגד חילול בית המקדש ושחרורו מידי היוונים.

אז מה בכל זאת אפשר לומר על חנוכה ומהי הנקודה העיקרית שצריך בעצם לזכור.

המאבק של החשמונאים היה מאבק בעבודת אלילים. מאבק ביונים שחיללו את בית המקדש שחיללו את הרעיון של אמונה באל אחד.

קורא יקר במאמר הזה אני רוצה לדבר אתך על האמונה באל אחד כנגד עבודת אלילים וכמובן על בית המקדש.

כמו שאנחנו יודעים בית המקדש כבר לא קיים ואם ישנה היום קבוצת אנשים שאלוהים קידש או הפריד אז זאת הקהילה "גוף המשיח" יהודים וגוים בגוף אחד. השליח פולוס אומר למאמינים בקורנת' "הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקודש... הראשונה אל הקורנתיים ו 19.

היום יהודים, נוצרים ומוסלמים יודעים בזה שהם הם מאמינים באל אחד. כן אחד המוסלמים אומרים שאללה הוא אחד. היהודים טוענים שאלוהי אברהם יצחק ויעקב הוא אחד ויחיד. הנצרות או המשיחיות מפולגת בכל הנוגע לאלוהות של האדון ישוע.

**פי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4**

אנחנו אלו שנקראים מאמינים משיחיים כלומר אלו שקבלו את האדון ישוע בתור המשיח מאמינים שישוע הוא אלוהים שנגלה בבשר. אבל גם בתור מאמינים יש לנו עדין הרבה מה לעשות בכל מה שקשור לעבודת אלילים.

פי נגלה חרון אלהים מן-השמים על פל-רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את-האמת בעולה: 19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם פי האלהים גלה להם: 20 פי מהותו הנעלמה היא כחו תודע במעשיו ותראה בהם גבורתו הנצחית ואלהותו מעת נברא העולם עד-אשר אין להם פתחון פה להתנצל: 21 פי הכירו את-האלהים ולא-כבדו כאלהים וגם-לא הודו לו פי אם-הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויקחשד לבם הנבצר: 22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים: 23 וימירו את-כבוד האלהים אשר הוא חי וקיים בדמות צלם אדם אשר הוא כלה והולך צלם פל-עוף והולך על-ארבע ורמש האדמה: 24 על-כן גם-האלהים נתנם לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש ברעהו: 25 אשר המירו אמתו של האלהים בשקר וכבדו את-הבריה לעבדה תחת בראה המברך לעולמים אמן: 26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בוישה פי-נשיהם החליפו את-דרך ארץ בשלא פדרך ארץ: 27 וכן גם-הזכרים עזבו דרך גבר באשה ויחמו זה בזה בתאותם ויעשו תועבה זכר עם-זכר ויקחו שכר משוכתם הראוי להם בעצם גופם: 28 וכאשר מאסו דעת אלהים נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר-לא יעשה: 29 וירב בקרבם פליחמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: 30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים ומתהללים וחשבי און ולא שמעים בקול אבותם: 31 נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים: 32 יודעים המה את-משפט אלהים פי-יעשו אלה בני-מות הם ולא לבד שיעשו את-אלה פי גם-רוצים בעשיהם:

מהנאמר באיגרת אל הרומים פרק א 18-26 אנחנו יכולים ללמוד באיזו צורה עבודת אלילים מתגלת היום. הפסוקים מלמדים אותנו שאנשים מכירים את אלוהים אבל לא מכבדים אותו. אנשים היום מעדיפים לעבוד את הבריה מאשר את הבורא. המשותף להרבה אנשים היום ולאותם יונים של אז שניסו לחלל את בית המקדש היה "...כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם...". פסוק 21 היונים והרומיים אחריהם היו אנשים שהתמכרו להבלים. יופי ספורט כוח ועוד.

נאמר גם "אשר המירו אמתו של אלוהים בשקר ויכבדו את הבריה... פסוק 25 כלומר אנשים אז וגם היום מעדיפים לסגוד לאנשים ולא לעבוד את אלוהי אברהם יצחק ויעקב. גם החברה הישראלית של שנת 2005 רחוקה מלהיות עם סגולה. זאת חברה כמו בכל העמים שרבים מה הולכים אחרי ההבלים.

זאת הסיבה שאלוהים נתן את האנשים לתאוות הבושה. אם פעם החברה היונית והרומית היתה מלאה בזימה וגברים שכבו עם גברים היום המצב לא שונה. שחיתות רשע זנות ועוד הפכו לחלק בלתי נפרד מהחברה המודרנית ומהכלכלה המודרנית.

כאשר יהודה המכבי נלחם בזמנו דרך שלטון היונים הוא אולי הצליח לבסס את השלטון היהודי למשך 100 שנים אך לא יותר. הוא לא הצליח לשנות את קללת החטא. מהר מאד אחרי שלטון החשמונאים אנחנו קוראים על הורדוס שעלה לשלטון. הורדוס שבימיו נולד האדון ישוע המשיח מלך היהודים האמיתי.

השליח פולוס מזכיר למאמינים באפסוס לא ללכת כיתר הגויים ד 17. והנה גם פה אנחנו יכולים לראות את המכנה המשותף בין היונים של אז והרומים לבין אנשים היום "הבלי שכלם" "חשוכי הדעת ומזורים לחיי אלוהים. אבל למאמינים פולוס אומר "ואתם לא כן למדתם את המשיח" ד 20.

פה אנחנו מוצאים את ההבדל שתמיד היה בין מי שעבד את האלוהים האמיתי לבין העמים שלא הכירו את אלוהים והלכו אחרי הבלים.

אני ואתה נכון להיום חיים תחת הנהגת חסד האלוהים. היום אלוהים מבדיל בין חטאים שנושעו דרך חסדו וקבלו את מתנת חי העולם דרך אדונינו ישוע המשיח לבין אלו שלא. לכן הקריאה שלנו גם בחג חנוכה היא "לא ללכת כיתר הגוים" אלא "להתחדש ברוח שכלכם"

בזמנו של יהודה המכבי כולם ידעו שעם ישראל מאמין באלוהים אחד אלוהי אברהם יצחק ויעקב. היום המצב קצת שונה. כולם חושבים שהאלוהים שלהם הוא האחד ויחיד ולכן מאד חשוב שהמאמין המשיחי ידע ויבין במי הוא מאמין.

אז מי הוא היום האלוהים האמיתי ואני לא מתכוון לפסלים או לתמונות שאפשר למצוא בהרבה כנסיות. אני מתכוון לאלוהי אברהם יצחק ויעקב אבי אדונינו ישוע המשיח. זהו האלוהים האמיתי שאנשים באשר הם לא מוכנים לעבוד ומעדיפים את עבודת האלילים.

**כי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4**

השליח פולוס כתב למאמינים בקולסא על מי באמת מדובר ואני כולי תקווה שמאמינים באשר הם יתחזקו דרך הפסוקים הנ"ל מכוון שאמונה אמיתית שואבת את כוחה אך ורק מהנאמר בדבר האלוהים. א 15-20:

והוא צלם האלהים הנעלם ובכור פלי-נברא: 16 פי-בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר-איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשויות הכל נברא על-ידו ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל: 19 פי-כן היה הרצון לשפן בו את-כל המלוא: 20 ולרצות לעצמו את-הכל על-ידו בעשותו שלום בדם-צלוו על-ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמים:

שפולוס הגיע לאתונה (מעשי השליחים יז 20-29) ואומר לאנשים איזה אלוהים הוא בישר ושמדובר בתחיית המתים הם לעגו לו (פסוק 32) מסיבה מאד פשוט "כי דבר הצלוב סכלות הוא לאובדים..." (א קורנתיים א 18) יהודים רוצים לראות אות ויונים חכמה (פסוק 22)

ככה זה היה פעם וככה זה עדין היום. אלוהים הפקיד בידי המאמין המשיחי את הבשורה לעולם. את הבשורה האחת ויחידה שיכולה לתת לאנשים אור אמיתי בעולם שרבים מעדיפים את עבודת האלילים.

אני מאחל לכולנו חג שמח והרבה התחזקות בשפע חסדו ואהבתו של אלוהים דרך אדונינו ישוע המשיח

הראשונה אל הקורנתיים א 17-30

כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם-לבשר לא-בחקמת דברים למען אשר לא-יהיה צלוב המשיח לריק:

18 פי-דבר הצלוב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים: 19 פי-כן כתוב אאבד חקמת חכמים ובינת נבונים אסתיר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הנה הלא סבל האלהים את-חקמת העולם הנה: 21 פי אחרי אשר בחקמת האלהים לא ידע העולם את-האלהים בחכמה היה רצון מלפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים:

22 פי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה: 23 ואנחנו משמיעים את-המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים: 24 אבל למקראים בין מיהודים בין מיונים את-המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחקמת אלהים:

25 יען פי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: 26 פי ראוי-נא אחי את-קריאתכם שלא רבים החכמים מן-הבשר לא רבים השליטים לא רבים רמי היחש: 27 פי אם-בסכל שבועלם בחר האל למען ביש את-החכמים ובחלוש שבועלם בחר האל למען ביש את-החזק: 28 ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: 29 כדי שלא-יתהלל לפניו כל-בשר:

30 וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדשה ולפדיום: 31 ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה: